

Zeep voor schone mensen

- Blog - Het contract is getekend, het bedrag overgemaakt. Binnenkort zijn mijn man en ik eigenaar van een paar zonnepanelen. Nee, die komen niet op ons dak te liggen. We hebben geen dak, we wonen in een appartement. Maar via de zogeheten postcoderoosregeling kun je tegenwoordig ook eigenaar zijn van zonnepanelen die elders bij je in de buurt geplaatst worden. En dat is fijn, want behalve geld voor de door 'jouw' zonnepanelen opgewekte energie krijg je dan ook nog eens korting op de energielasting. Op termijn gaan we dus lekker verdienen aan deze milieuvriendelijke uitgave.

Nou vind ik dat een prima *deal*, zo kapitalistisch ben ik wel. Maar ergens wringt het natuurlijk flink. Want alleen doordat ik al geld heb, kan ik dingen kopen die me straks geld gaan opleveren.

En dan heb ik het echt niet alleen over die zonnepanelen. Een nieuwe laptop wanneer mijn oude het begeeft valt daar ook onder. Een printer, een goede bureaustoel. En zelfs dingen als het sportschoolabonnement, de vitamine-D-pillen en niet te vergeten de aanbevolen dagelijkse dosis van drie ons groenten en fruit (ook als die na 1 januari een stuk duurder worden)- want een goed functionerend lijf is tegenwoordig ook werkkapitaal, en onderzoek na onderzoek laat zien dat er een sterk statistisch verband is tussen een hoger inkomen en een betere gezondheid.

Toen ik net afgestudeerd was en driftig op zoek naar een baantje of desnoods een

lulligklusje in de media, werd ik ooit afgewezen door een uitgeverij omdat ik thuis geen modem had. Inderdaad, dit verhaal speelt in de digitale oudheid – geen van mijn vrienden had in die duistere jaren negentig een modem thuis. Deze afwijzing maakte ons dus vooral een beetje lacherig. Maar ondertussen brak ik me toch het hoofd over de vraag van welk geld ik in

vredesnaam een modem ging kopen als ik zonder modem niets kon verdienen.

‘Alleen schone mensen krijgen zeep,’ was de verontwaardigde reactie van een oudere journaliste toen ik haar dit dilemma voorlegde. Niet veel later werd ik, betaald en wel, haar collega en was dat thuismodem voorlopig niet meer nodig. Maar haar uitspraak is me altijd bijgebleven, en de laatste tijd gaat hij weer vaak door mijn hoofd. Alleen schone mensen krijgen zeep, wie een beetje onfris ruikt moet maar lekker elders verder vervuilen.

Ik ben nog schoon, ik krijg mijn dagelijkse sopje wel. Maar wie deelt de Nivea straks uit onder de minder kapitaalkrachtige mensen die toenemend in het hoekje van de viezerds worden geveegd?

Anne Pek